

Kateřina Sklenková: „Zákon o přerušení těhotenství z roku 1972 v kontextu rodinné a ženské politiky NDR.“

Abstrakt

Bakalářská práce se zaměřuje na Zákon o přerušení těhotenství z roku 1972, který byl jako jediný zákon Východního Německa přijat nejednohlasně. Dával ženám možnost ukončit těhotenství během jeho prvních 12 týdnů bez jakýchkoli indikací. Ve společnosti byly na tuto praxi ambivalentní názory. Církve po četných protestech získaly výjimku a interrupce mohla být na základě víry zamítnuta. Na vlně odporu, která se zvedla, když začalo být patrné, že v procesu sjednocování Německa budou umělé terminace těhotenství opět kriminalizované, lze vidět, že Zákon byl obecně vnímán pozitivně. Zákon je v práci zasazen do kontextu historického a kontextu další rodinné a emancipační politiky režimu. Tento text zodpovídá otázku, jak bylo možné, že v NDR platila takto liberální norma. Vysvětluje, že faktorů bylo vícero. Předně to byl sám socialistický režim, který měl být v duchu marxistické revoluce vědecký a rovnoprávný. Dále tlak zevnitř státu, kde restriktivní politiku kritizovala široká veřejnost zaštitěna profesionálními kruhy. Režim tak dostal možnost podpořit svou legitimitu tím, že jim vyhoví. Rozhodující pro načasování byl tlak zvenčí – jednak z východního bloku, kde byly interrupce již liberálně regulované, jednak od Západu, který hrozil svými novelizacemi předčít NDR v liberálnosti a emancipovanosti.